

De ce urăsc ei sanctuarul?

Vineri, 3 februarie 2006

Gili Cârstea

Ei urăsc sanctuarul deoarece știu bine că el este punctul central în marea controversă. Ei, îngerii revoltați, au făcut tot ce le-a stat în putere ca adevărul despre sanctuar să nu ajungă la oameni. L-au deformat, l-au batjocorit, l-au denunțat ca fiind panteism, l-au mistificat, ba chiar l-au înlocuit, impunându-l națiunilor păgâne cu mult înainte ca Dumnezeu să instituie serviciul sanctuarului în poporul evreu.

Ei toți au fost odată temple sfinte pentru locuirea lui Dumnezeu. Au fost părtași de natură divină, s-au bucurat de avantajele fenomenale ale locuirii Duhului Sfânt în ei și au gustat roada dătătoare de pace a neprihăririi. De la “serafimul luminos și sfânt până la om,” familia lui Dumnezeu era clădită pe acest principiu vital al părtășiei de natură divină. Amăgiți de unul dintre serafimii luminoși și sfinți, ei au ales să se deconecteze din rețeaua vieții, crezând că rețeaua reprezintă un sistem de control și supraveghere al celor de pe muntele adunării dumnezeilor, sistem prin care sunt ținute în robie.

Abia după ce au făcut pasul fatal au început să înțeleagă totala incapacitate a minții de a lucra fără sistemul de operare divin. Au constatat imediat că inima este “nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea,” dar au fost prea orgolioși să recunoască eroarea comisă. S-au lăudat prin tot universul că ei experimentează adevărata libertate, că singura autoritate este conștiința lor, eliberată de restricțiile inutile ale legii, și că ei reprezintă viitorul universului. Omenirea noastră a căzut în plasa acestor lozinci fantasmagorice cu glazură științifică și s-a deconectat și ea din rețeaua vieții. Ca și îngerii emigrați pe Terra, oamenii au încetat să mai fie “un templu sfânt” pentru locuirea Creatorului.

Părinților noștri căzuți li s-a oferit, ca și îngerilor, o șansă de a reconsidera decizia mortală pe care au luat-o. Li s-a comunicat că există un plan de mântuire, fondat pe jertfa Mielului lui Dumnezeu, și că ei pot beneficia de prevederile lui, dacă doresc. Când a răsunat decretul în Eden că “sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui,” Satana a știut că adevărul despre sanctuar și locuirea lui Dumnezeu în templul inimii va fi dezvăluit cândva omenirii, lucru care va pune capăt aventurii îngerilor căzuți. A înțeles că taina lui Dumnezeu va fi comunicată locuitorilor pământului, și că unirea dintre natura divină și cea umană, ruptă în Eden, va fi refăcută.

Aceasta a stârnit o ură dementă față de scopul lui Dumnezeu. Sanctuarul era obiectivul numărul unu pe lista lor de priorități. Oamenii nu trebuiau să înțeleagă că ființele sunt create ca un templu al Creatorului, și că Dumnezeu poate locui “cu omul smerit și zdrobit.” Ei trebuiau să creadă că locuința zeilor “nu este printre muritori” (Dan 2:11). Chiar de la ieșirea omului din Eden, îngerii rebeli au depus eforturi susținute de a întina sanctuarul, de a devasta templul lui Dumnezeu și de a-și face din el locuința lor. Au distrus toate podoabele și și-au pus “semnele lor” drept semne (Ps 74:4). Organizațiile pământești conduse de ei, cum este cornul cel mic, au “călcat în picioare Sfântul Locaș,” au întinat sanctuarul și au prigonit pe sfinții celui Prea Înalt.

Dar la “împlinirea vremii” Dumnezeu a trimis omenirii un Templu, un alt Adam în care Creatorul locuia deplin. La apariția Lui, starea lumii era dezolantă, căci “balaurii” se așezaseră în templul lui Dumnezeu dându-se drept Dumnezeu și producând mari stricăciuni aceluia templu. Scormonind după locul prea sfânt din creierul uman, demonii produceau acolo asemenea devastări încât uneori acel templu devenea un spectacol înfiorător. În alte temple ei se purtau foarte evlavios, cu reținere, cu eleganță, și s-a dovedit că aceștia au fost colaboratorii lor cei mai de încredere în păstrarea întinericului asupra tainei lui Dumnezeu. Și tocmai aici este marele succes al tainei fărădelegii, că ceea ce era fundamentul central al guvernării divine, legătura primordială în familia lui Dumnezeu, a fost transformat într-o taină greu de pătruns, ba chiar într-o aberație de ocolit cu grijă. În timp ce batjocoresc și neagă intenția sau posibilitatea lui Dumnezeu de a locui cu omul păcătos, ei profită de neștiința oamenilor ca să locuiască ei în acele temple goale.

Știința medicală participă și ea la mascarea tainei lui Dumnezeu, alături de invadatori, spre a împiedica trâmbița a șaptea să sune, descoperind taina lui Dumnezeu. Ei dau denumiri savante acestui fenomen, spre a abate atenția oamenilor de la realitatea crudă că altcineva a ocupat locul lui Dumnezeu în templul Său. Ei o consideră o boală psihică, numind-o MPS (Multiple Personality Syndrome) sau BPD (Borderline Personality Disorder), deși recunosc deschis că așa ceva nu este tratabil prin medicina modernă. Ei caută “dezordinea” în tot felul de cauze psihice, dar nu sunt dispuși să recunoască faptul că templul lui Dumnezeu a fost ocupat de forțe ostile, că este plin de “bârloage de tâlhari” și că sistemul de operare divin nu este instalat în memoria umană.

Din această cotropire nemiloasă nu vor scăpa decât cei care vor privi la Fratele lor mai mare ca fiind Templul lui Dumnezeu. Ei vor avea credința Lui, vor fi făcuți părtași de natură divină și o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

Poporul lui Dumnezeu de astăzi este chemat la această onoare înaltă, ca marea controversă să se poată încheia, iar sfântul locaș să fie curățit.